

Julebrev 2020.

2020 har været et usædvanligt år og giver mig anledning til lidt eftertanke og refleksion.

De to første måneder af året var der jo ingen der kunne forudse hvor vi var på vej hen.

Vi havde som sædvanlig begyndt at planlægge årets aktiviteter. Det første højskoleophold med korsang på Rude strand Seniorhøjskole i den første uge af marts var bestilt.

Et sommerhus i Kollerup strand i begyndelsen af juni og en hytte ved Ringeby i Norge var også reserveret i Juli måned så alt i alt var vi godt forberedt på den første del af året.

Og hverdagen gik sin vante gang: træning tre gange om ugen i Kongsted helsecenter og helst ud at trave i naturen et par gange om ugen.

Og i Holmegårdskoret øvede vi flittigt til forårets koncerter og et stort alsangstævne i Næstved d. 4 maj.

Men så fik vi vendt op og ned på vores normalitetsbegreber.

Vi nåede lige vort ophold med kor, på Rude strand og havde en dejlig uge selv om vi havde ventet os mere af korsangen, men hele atmosfæren på skolen og de fysiske forhold tiltalte os meget, så havde vi meget lyst til at komme igen en anden gang.

Men ugen efter lukkede Danmark ned pga. Corona / Covid-19 og alting blev anderledes.

Fra den ene dag til den anden: ingen korsang og træningscenter lukket. Afsprøjtning og afstand blev et mantra.

Heldigvis har vi jo en masse dejlig natur i omegnen. For nu måtte vi prioritere traveture som vores motionsform. I den sammenhæng er Feddet vores favorit med mulighed for at variere turene på adskillige måder, men også Denderup Vænge, hjertestien i Hersedeskoven og andre muligheder der. Sibirien/Strandskoven og vores lokale skovtur, med afstande fra 6 km og opefter. Og de korte ture på 4 km lige uden for døren.

Jeg tænker tit på hvor svært det må være at bo i et tætbeholdt område, hvor der ikke engang er en have til rådighed.

Desuden kørte vi også andre steder hen og gik nogle dejlige ture. Desværre oplevede jeg ondt i ryggen og ben midt på sommeren så det begrænsede det lidt. Men vi gik alligevel.

Med hensyn til sang var det et dagligt lyspunkt at synge morgensang med Philip Faber. Vi har sunget med hver eneste dag også efter at det blev med Kaya og Ole. Hvis det ikke passer om formiddagen tager vi dem senere på dagen.

Og dertil fællessang, sammen hver for sig, fredag aften. - Danmark har fået øje på den danske sangskat!

Vi var også på Dalby ældrecenter og underholde er par gange først på sommeren. Vi sang og spillede ude og beboerne lyttede og sang med indenfor. Vi placerede en højttaler i den åbne dør så gik det fint, men det var lidt underligt ikke at kunne se sit publikum.

Ugen i Kollerup klit ved Fjerritslev kunne også gennemføres og vi nød det fantastiske landskab i fulde drag og gennemtravede området på kryds og tværs.

Det er et område vi har lyst til at komme tilbage til.

Men turen til Norge kunne ikke gennemføres så i stedet tog vi et ekstra højskoleophold. Vi havde allerede bestilt plads på Seniorhøjskolen i Nørre Nissum hvor der var korkursus den sidste uge i august, som kunne gennemføres med afsprætning og opdeling i "familiegrupper" i foredragssal og spisesal. Det blev en god oplevelse selv om der var begrænsninger.

Det ekstra kursus havde vi bestilt på Rude Strand Seniorhøjskole den sidste uge i oktober, men ugen før blev det aflyst pga personale på skolen var blevet smittet med covid-19.

Det var jo ærgerligt men det viste sig at Seniorhøjskolen i Nørre Nissum havde et kursus midt i november hvor der var plads, da mange valgte at melde fra. Normalt er det et udsolgt kursus, men vi tog afsted og fik igen en dejlig uge med kor og fik samtidig præsentationen af den nye højskolesangbog, som ankom til skolen den uge, og vi fik sunget mange af de nye sange, som er kommet med i 19. udgave.

Og i efteråret var det igen blevet muligt at synge i kor så vi var startet igen dog nu med 2m. afstand og sprit og senere også mundbind indtil vi sad på vores pladser. Men ingen koncerter kunne gennemføres og det er nu sjovest når det indstuderede kan præsenteres for et publikum.

Så selv om corona har præget året har vi jo ikke grund til at klage over mangel på oplevelser, men på en anden måde præger det tilværelsen og der er ting vi savner. F.eks. har der ikke været nogen af de hyggelige afslutningssammenkomster i koret. Og fællessang i det gamle Kongsted kor hos Rita en gang om måneden har vi også måttet undvære.

Familiemæssigt har vi faktisk mødt hele familien undtagen mit barnebarn Maria. Vi var som sædvanlig til børnefødselsdag med mine oldebørn Linnea 9, Johanne 7 og Frederik 5 års, som alle har fødselsdag i juli og bliver fejret samlet, hos mit barnebarn Maibritt og hendes mand Jeppe i Skærbæk. Og der mødte vi også den øvrige del af den gren af familien Min datter Liselotte med Morten, Barnebarn Lasse med Emely og mit oldebarn Maggie 3 år i maj. Og det tredje barn Michael var der også.

Det blevet en tradition som vi er meget glade for at være en del af.

Min søster Kirsten blev 75 år d. 19. juni og blev fejret ved en udendørs sammenkomst på det grønne område, hvor familie og venner havde en hyggelig eftermiddag. Det blev hendes sidste fødselsdag for den 28. oktober døde hun ganske pludseligt uden varsel af en blodprop i hjertet, mens hun sad og spiste frokost hos en veninde.

Ingen kender dagen før solen går ned!!!

Men juli var også måneden mit oldebarn Andreas inviterede til sin 15 års fødselsdag som blev holdt hos hans far, som bor ved Haslev.

Min datter Pernille besøgte os i forbindelse med at hun havde besøgt sin mor i Nakskov. Og mit barnebarn Rasmus med kone Fie og oldebarn Lykke 1 år havde vi besøg af nogle hyggelige timer.

Dejligt at opleve at det yngste oldebarn ganske accepterede sin gamle oldefar som om vi havde kendt hinanden altid.

Med Irenes familie, søstre, svoger og kusine med mand havde vi en hyggelig udflugt til Dragør grundlovsdag, hvor vi så på de gamle huse mm.

Irenes datter Lenes fejrede 50 års fødselsdag i juli hvor vi også fejrede Silas 11 (barnebarn) som sammen med Vegard 12 (barnebarn) og Irenes datter Solveig var på besøg fra Norge. Dagen før fejrede Irenes barnebarn Mille 18 års fødselsdag hjemme hos Irenes datter og svigersøn Hanne og Michael og vi var til fødselsdag hos Charlotte i august.

Så når jeg ser tilbage er det jo ikke aktiviteter der mangler, og vores hverdag har ikke været og er ikke så meget anderledes end den plejer at være.

Alligevel er vi da påvirket af situationen og føler den usikkerhed der i tiden. Det er Irene der handler ind. Jeg har kun været med ganske få gange.

Det årlige familietræf i september og adventsfrokost hos min søster Hanne måtte aflyses.

Og det var meningen at vi skulle have fejret jul i Norge hos Irenes datter Solveig og de to børnebørn Vegard og Silas, men det kan jo heller ikke lade sig gøre så det bliver jul hjemme med besøg af Irenes døtre Charlotte og Lene og Thor (barnebarn), juleaften

Skovtårnet har vi besøgt flere gange i løbet af året. Den ene gang sammen med Lene og Thor

Det er en balancegang delvis at passe på os selv, men samtidig at søge oplevelser, og derfor har vi fastholdt vores højskoleophold.

Det er for os den optimale måde at holde ferie på at beskæftige sig med noget der interesserer os i godt selskab med mennesker der har samme interesser og uden daglige pligter, maden bliver serveret.

Vi har prøvet at være på charterferie og det er bare ikke os.

Med denne lille gennemgang af året hos os har jeg søgt at genopfriske alt det positive, der har været i 2020, hvor det ellers kan være fristende at fokusere på det som vi ikke kan og den frygt der også kan gemme sig som resultat af det negative ting der også er i tiden.

Vi ønsker alle i familien, venner og bekendte en glædelig jul og et godt nytår, hvor vi forhåbentlig snart når tilbage til mere normale tilstande.

Kærlig hilsen

Kurt

